

Walt Whitman : CSILLAGOS LOBOGÓ.

Csillagos lobogó! sávval tarka vászon!
Utad még hosszú, sorsterhes lobogó — utad hosszú és halál-
tól pettyes!
De jutalmad végül, már látom, a világ!
Látom annak minden hajóját, minden partját átszöve fonalad-
dal, falánk lobogó!
— Tán újraéled a királyok lobogóinak álma, fenségben szület-
ve, lobogni utólérhetetlenül?
Oh siess, EMBERI LOBOGÓ! Biztos és állhatatos emelkedés-
sel túlszárnyalva a királyok legmagasabb lobogóit.
Lengj magasan a kikötők felett, hatalmas jelvény — szárnyald
túl valamennyit,
Csillagos lobogó! Sávval tarka vászon!

(Budapest.)

Angolból fordította:

ZOLTÁN VILMOS.

Walt Whitman : A SIRFELIRAT.

Fáradtan róva Virginia rengetegjét,
Hangjánál zörgő harasztnak, mit feldúlt a lábam (mert ösz-
idő volt),
Vén fa lábánál egy harcossírja ötlött szemembe,
Holtra sebzetten, menekülve itt temették el (könnyen fel tud-
tam fogni mindent),
Rövid déli pihenő, azán tova! Szorított az idő,
De kicsiny táblára írva s felszegezve a fára, megmaradt a sír-
nál e felirat:
„Bátor volt, óvatos és hű s az én drága bajtársam.“

Soká, soká töprengtem, aztán tovább mentem a magam útján,
Idők változása torlódott s az élet jelenetei,
Am gyakran idő és tér változása közben, magányomban, vagy
a város tömkelegében hirtelen
Felbukkan előttem az ismeretlen harcossírja — felbukkan a
művészietlen felirat Virginia rengetegjében:
„Bátor volt, óvatos és hű s az én drága bajtársam.“

(Budapest.)

Angolból fordította:

ZOLTÁN VILMOS.